

עין משפט נר מצוה

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) כ"ק דף י"א: קישור דף
כ"ה: (ב) כ"ק דף ק"ב: קישור
ק"ב: (ג) כ"ק דף ק"ג: קישור
מחמת דף ק"ד: (ד) וליט שם
לגמרי י"ב: חס"י מחמת שם:
ד"ה שמואל וסוף דהב"ה.

הנהגות הב"ה

(א) גמרא פשטן מחמיר דה"ד
לא קנה: (ב) שם דף ק"ג:
נחמיהל המדה דה"ב: קישור
(ג) רש"י ד"ה ואלה פירות
וכי: מדרשפליג: כספא:
(ד) ד"ה ט"ו ט"ז הלך אפ"י:
אם שם: (ה) ד"ה מלחמא
וכי: ש"ך למפרך דקתני ל"ל
והיית ה"א מחמת: (ו) בא"ד
ולא נחמיהל המדה אין יכול
וכי: לנלעס: העליונה
נחמיהל:

מוסף רש"י

במה גסה נקבית
במסורה: נבליה חסר
אחיה לוקח חלפניו או
בשפיה: אכל חסר
מקמי דל"ן דכ"ה כ"ק
למסירה לפני יקונוהו: כ"ה:
והדקה בהגבהה: ולא
באפילו בסאה אחורונה:
ואפ"י ששך ליה משיכה:
נבליה דה מקח הוא ועד
דמשך טולא לא קני מיד
(י"ח ע"ב): ראשון ראשון
קנה: כ"ן דל"ל סאה כסלע
לא סאה וסאה היה ל"ה דה
מקח ומכירה כל אחד קאח
(י"ח ע"ב): שמואל: כ"ן
ה"ס גזול י"ס נ"ל נלעס:
נלעסין מן אגודין קטנים,
עד כאן נלעס דה"ה שם:
למסירה וסוף דה"ה:

סא שטע. ממתנתין המוכר פירות כו' [פד:]: **והא פירות דבני הגבעה**
ינהו. דבשלישי וזוטר משמע מתנתין (א) מדקמפלגי כסופא גבי
פשתן דהכי קתני המוכר פירות משך ולא מדד קנה דמשיכה כל
שהוא מהניא בפירות שהרי דבר מועט הוא ובמשיכה כל שהוא
נעקר כולו ממקומו כדאמר שמואל
לגבי ספינה (ועל דף ע"ה): עד
שימשוך את כולה אכל המוכר פשתן
שהוא ארוך אע"ג דהוי שלישי וזוטר
לא קנה דמשיכה פורתא דענין לא
נעקר כולו ממקומו עד שיטלטלו
ממקום זה למקום אחר כלומר
שימשכו או יגביהו למקום אחר
שיהיה נעקר כולו ממקום שיהיה שם
לחיבה למימר למכור דלפניו רב דפליג
בספינה הכא מודה דהתם מיס י"ס
תחתיו ומנייהל פורתא משיכה
כעקרה כולה ממקומה אכל על גבי
קרקע חיבה למימר דמודי: והכי
כמא עסקין בשלישי רכרכי. והכי
קא מפליג בין פירות לפשתן המושך
פירות פעמים ששם משך קנה כגון
שלישי רכרכי דהתם ודאי מהניא
משיכה וכל ענין הגבעה אכל המוכר
פשתן דאי אפשר בשלישי רכרכי
דמפשיט לקמן אלא שלישי וזוטר ינהו
לא קנה עד שיטלטלו ממקום למקום
כלומר שיגביהו אלא דמשיכה דנלעס
ודרך המגביהין מקחן אין מגביהין
ע"מ להחזירו בתקום שגביהו אלא
מגביהו והולך לו וטעמו לרשותו

והלכך נקט ממקום למקום והיינו דקפידין אי הכי אימא פספסא כו'
דבשלמא לדידי דמוקמינן לה אפי' בשלישי וזוטר איכא לפלוגי בין
רישא לסופא במשיכה כל שהוא דכפריתא אלא לדידי דמוקמת נמי
לרישא בשלישי רכרכי ארוכין ליכא לפלוגי בין רישא לסופא אלא
דברשא מהניא משיכה דרגילין להיות שלישי רכרכי ובפשתן לא מהניא
דברשא בשלישי רכרכי כו' **אל עבדי.** כמו פירות במתנה ומהני כחו נמי משיכה
[כן נראה שיהיה זו צעיר ועיקר]: **שאי פשתן דמשמטי.** שמחליק ואין יכולין לעשות ממנו משאית גדולה הלכך צעיר הגבעה דדרכו בכך.
ורכינו מנחל פ"י שאני פשתן דמשמטי כיון שאם ימשך ממנו חלק און דרכו להמשך לפיכך קני בעלגטול ולפי הלשון הוא חיבה לאוקומה אפי'
בשלישי רכרכי ואפי' הכי ליתיה במשיכה אלא בהגבעה משום דמתנתא במשיכה: ה"ג פירוש רבנו חננאל פ"ה **בהמה גסה נקנית במשיכה**
והדקה בהגבהה דרכי ר"מ ור' שמעון בן אלעזר וס"א בהמה דקה דכר הגבעה היא וסנו חכמים במשיכה.
ומשנה היא כפ"ק דקידושין. ומדרבנן קפידין דבהמה דקה מיקניא נמי במשיכה ואע"ג דבת הגבעה היא: **דסרסא.** מסחרת ומתדבקת בגרילה
בקרקע ולא אפשר בהגבעה כי אם בקושי הלכך אורחה במשיכה. ורבינו חננאל פירש דקרבא שורעת מלשון שרץ נעל (גמרא ד"ה):
כור בשלשם אני מוכר כ"ה. דכ"ה היה לו למעשה כנגד דמי הכור ולא נתחין שיהיה זה קונה פחות מכור ולא יומר מכור אלא כור כמלואו
מקנה לו לא פחות ודאי יותר הלכך (ו) אם משך ואפ"י שפסק ואפילו ברכות לוקח ובעליו של לוקח לא קנה עד שיהא הכור מדוד כולו דהבא
מדדיה מעבכא הואיל והקפיד במכירה פחות מכור ויותר מכור ומשום הכי יכול לחזור בו מכל המכירה אפילו כשמדד לו כ"ט שאין חוזר הוא
כל זמן שלא נמדד סאה אחוזה ואפ"י שמשך הכיט שאין אינה משיכה מעליל דכור זה מד מקח הוא ועד דמשך כוליה לא קני כדאמרין בפרק
הזהב (ג"מ דף מו.) דהיכא דמכר לו חמור בפרה וטלה ומשך את הפרה ולא משך את הטלה שניהם יכולין לחזור בהם משום דלא הוי משיכה
מעלייתא ומתנתין דקתני משך ולא מדד קנה היינו כשמתקנה לו כל החבילה כמות שהיא והמדדיה גזוי מילתא בעלמא היא להודיע כמה מכר:
ראשון ראשון קנה. שכל אחד מכירה בפני עצמו היא. ובגין דהיא מדה דלוקח ובסימנא דקני ליה כליו א"י ברכות מוכר ובגין דלמחר ליה
מעיקרא יקנה לך כלך ברכות: **סא שטע.** משום דפרכין מינה טובא כשמעתינ לעיל לא קאמר מייתי: מלחא גירסא זו על העיקר
בפירוש רבנו חננאל איש רומי פ"ה אם הינה המדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה ואע"ג דלא נחמיהל המדה הכא כמא עסקין **בדאמר**
לוי הין ב"ב שלשים לוג בסלע אני מוכר לך וכדאמר רב כהנא שנתוס הין כהן הכא נמי כו'. וכן עיקר דמהיה רישא שייך למיפרכ' (א) ה'ה
דקתני כה דהיה עד שלא נחמיהל המדה למוכר כו' אכל במדה של אחד מהן לא חיישין לנחמיהל המדה אלא ראשון ראשון הנכנס בכליו
של לוקח קנה לוקח דאפי' בחצי מדה שהיא חסירה ואין ידוע כמה יש הואיל ולא נחמיהל (א) אין יכול לחזור בו ואע"ג דל"ל כור אני מוכר לך
ביחד או סאה אני מוכר לך ביחד כל שכן הכא דזין ליה כור ומדד כ"ט שאין מלאין שקנה כל מדה ומדה כשנחמיהל וקאשי לתרוייהו.
ופרכין בדאמר ליה הין ב"ב שלשים לוג בסלע אני מוכר לך והיו י"ב שנתות כעין בלעיות יואלץ בדופני הכלי מחוץ לסמינים כיון שמגיע
השמן או הין בכל בלעיות ידוע שיהיה לוג וכו' שנגיע לבלעיות נחמיהל המדה קרינא ציה ודמיא ממש לכור בשלשים סאה דאמר אני
מוכר לך דקנה כל סאה וסאה ה"ג כל לוג ולוג קני כשמגיע לסמין. ורישא דקתני חילוק בין נחמיהל ללא נחמיהל נהי נמי דמייר
כמו בסופא בדאמר ליה הין ב"ב לוג בסלע אפי' הכי לא קני לוקח ראשון ראשון המגיע לסמין בכיוון דבמה שאניה של שניהן עסקין
והוא רוצה למדוד ולמלאותה כולה הרי היא מושאלת לו עד שיגמור את מדדתו דלא היא שאולה ללוקח עד שתחמלא כדפרשית לעיל (פד:).
דעל מנת כן שאולה שניהן זה למדדיה וזה לקחתה משתמלתא לפסכה ככליו או ברכות. והאי דקפידין בפסחים שלנו מסיפא דקתני ברכות
לוקח כיון שקבל כו' לאו פירכא היא כלל דהתם כשקנה לו כל התבואה מיירי דקני ליה רשותא בלא מדדיה דקתני נמי מחנ' (פד:). משך ולא
מדד קנה ועוד דלכרנה הוי ליה לפרוכי ממתנתין דקתני בדיחא משך ולא מדד קנה דלילי התם לא מדד כלל ואפי' הכי קנה ועוד שיהיה
סמין הין אני מוכר לך אפי' אם מדד לו הין ב"ב לוגין לא קני לשמואל עד דאמר בדיחא הין ב"ב לוג בסלע אני מוכר לך: **בדאמר**
רב כהנא. נחמיהל נחמיהל: **שנתוס הין כהן.** של קדש עד כאן לפי עד כאן ללכס כלומר סימנים למנות חצי
ההין לפר ושלישית ההין ללוי ורביעית ההין לכבש יין: **השוכר את הפועל.** ונתן לו שכרו עכשיו בניסן כדי לעשות עמו בגורן: **היום**
בדינר. כלומר כל יום של ימות הגורן בדינר ונתן לו עכשיו ל' דינר ל' דינר ימי הגורן. ולא גרסינן מהוים בדינר כפי רבנו חננאל:
ולגורן

ת"ש המוכר פירות לחבירו משך ולא מדד
קני והא פירות דבני הגבעה ינהו וקתני דקני
במשיכה הכא במאי עסקין בשלישי רכרכי
אי הכי אימא סיפא הלוקח פשתן מחבירו
(א) לא קנה עד שיטלטלו ממקום זה למקום
אחר אמו פשתן בשלישי רכרכי מי לא עבדי
כשאני פשתן דמשמטי א"ל רבינא לרב אשי
ת"ש (ב) בהמה גסה נקנית במסירה והדקה
בהגבהה דרכי ר"מ ור"ש בן אלעזר וס"א
בהמה דקה במשיכה והא בהמה דקה דכר
הגבעה היא וקתני דקני במשיכה שאני
בהמה דסרסא י"ב ושמואל דאמר תרוייהו
יכור בשלשים אני מוכר לך יכול לחזור בו
אפילו בסאה האחרונה כור בשלשים סאה
בסלע אני מוכר לך ראשון ראשון קנה ת"ש
אל היתה מדה של אחד מהן ראשון ראשון
קנה יואע"ג דלא נחמיהל המדה (א) כגון
דאמר ליה הין בשנים עשר שלשים לוג בסלע
אני מוכר לך (וכדאמר רב כהנא שנתות הין
ברין ה"ג שנתות הין במדות ת"ש יהשוכר
את הפועל לעשות עמו לגורן היום בדינר
ולגורן

והלכך נקט ממקום למקום והיינו דקפידין אי הכי אימא פספסא כו'
דבשלמא לדידי דמוקמינן לה אפי' בשלישי וזוטר איכא לפלוגי בין
רישא לסופא במשיכה כל שהוא דכפריתא אלא לדידי דמוקמת נמי
לרישא בשלישי רכרכי ארוכין ליכא לפלוגי בין רישא לסופא אלא
דברשא מהניא משיכה דרגילין להיות שלישי רכרכי ובפשתן לא מהניא
דברשא בשלישי רכרכי כו' **אל עבדי.** כמו פירות במתנה ומהני כחו נמי משיכה

משיכה אלא הגבעה משום דלא הוי רכרכי אלא זוטר: אמו פשתן בשלישי רכרכי מי לא עבדי כשאני פשתן דמשמטי א"ל רבינא לרב אשי ת"ש (ב) בהמה גסה נקנית במסירה והדקה בהגבהה דרכי ר"מ ור"ש בן אלעזר וס"א בהמה דקה במשיכה והא בהמה דקה דכר הגבעה היא וסנו חכמים במשיכה.
ומשנה היא כפ"ק דקידושין. ומדרבנן קפידין דבהמה דקה מיקניא נמי במשיכה ואע"ג דבת הגבעה היא: **דסרסא.** מסחרת ומתדבקת בגרילה
בקרקע ולא אפשר בהגבעה כי אם בקושי הלכך אורחה במשיכה. ורבינו חננאל פירש דקרבא שורעת מלשון שרץ נעל (גמרא ד"ה):
כור בשלשם אני מוכר כ"ה. דכ"ה היה לו למעשה כנגד דמי הכור ולא נתחין שיהיה זה קונה פחות מכור ולא יומר מכור אלא כור כמלואו
מקנה לו לא פחות ודאי יותר הלכך (ו) אם משך ואפ"י שפסק ואפילו ברכות לוקח ובעליו של לוקח לא קנה עד שיהא הכור מדוד כולו דהבא
מדדיה מעבכא הואיל והקפיד במכירה פחות מכור ויותר מכור ומשום הכי יכול לחזור בו מכל המכירה אפילו כשמדד לו כ"ט שאין חוזר הוא
כל זמן שלא נמדד סאה אחוזה ואפ"י שמשך הכיט שאין אינה משיכה מעליל דכור זה מד מקח הוא ועד דמשך כוליה לא קני כדאמרין בפרק
הזהב (ג"מ דף מו.) דהיכא דמכר לו חמור בפרה וטלה ומשך את הפרה ולא משך את הטלה שניהם יכולין לחזור בהם משום דלא הוי משיכה
מעלייתא ומתנתין דקתני משך ולא מדד קנה היינו כשמתקנה לו כל החבילה כמות שהיא והמדדיה גזוי מילתא בעלמא היא להודיע כמה מכר:
ראשון ראשון קנה. שכל אחד מכירה בפני עצמו היא. ובגין דהיא מדה דלוקח ובסימנא דקני ליה כליו א"י ברכות מוכר ובגין דלמחר ליה
מעיקרא יקנה לך כלך ברכות: **סא שטע.** משום דפרכין מינה טובא כשמעתינ לעיל לא קאמר מייתי: מלחא גירסא זו על העיקר
בפירוש רבנו חננאל איש רומי פ"ה אם הינה המדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה ואע"ג דלא נחמיהל המדה הכא כמא עסקין **בדאמר**
לוי הין ב"ב שלשים לוג בסלע אני מוכר לך וכדאמר רב כהנא שנתוס הין כהן הכא נמי כו'. וכן עיקר דמהיה רישא שייך למיפרכ' (א) ה'ה
דקתני כה דהיה עד שלא נחמיהל המדה למוכר כו' אכל במדה של אחד מהן לא חיישין לנחמיהל המדה אלא ראשון ראשון הנכנס בכליו
של לוקח קנה לוקח דאפי' בחצי מדה שהיא חסירה ואין ידוע כמה יש הואיל ולא נחמיהל (א) אין יכול לחזור בו ואע"ג דל"ל כור אני מוכר לך
ביחד או סאה אני מוכר לך ביחד כל שכן הכא דזין ליה כור ומדד כ"ט שאין מלאין שקנה כל מדה ומדה כשנחמיהל וקאשי לתרוייהו.
ופרכין בדאמר ליה הין ב"ב שלשים לוג בסלע אני מוכר לך והיו י"ב שנתות כעין בלעיות יואלץ בדופני הכלי מחוץ לסמינים כיון שמגיע
השמן או הין בכל בלעיות ידוע שיהיה לוג וכו' שנגיע לבלעיות נחמיהל המדה קרינא ציה ודמיא ממש לכור בשלשים סאה דאמר אני
מוכר לך דקנה כל סאה וסאה ה"ג כל לוג ולוג קני כשמגיע לסמין. ורישא דקתני חילוק בין נחמיהל ללא נחמיהל נהי נמי דמייר
כמו בסופא בדאמר ליה הין ב"ב לוג בסלע אפי' הכי לא קני לוקח ראשון ראשון המגיע לסמין בכיוון דבמה שאניה של שניהן עסקין
והוא רוצה למדוד ולמלאותה כולה הרי היא מושאלת לו עד שיגמור את מדדתו דלא היא שאולה ללוקח עד שתחמלא כדפרשית לעיל (פד:).
דעל מנת כן שאולה שניהן זה למדדיה וזה לקחתה משתמלתא לפסכה ככליו או ברכות. והאי דקפידין בפסחים שלנו מסיפא דקתני ברכות
לוקח כיון שקבל כו' לאו פירכא היא כלל דהתם כשקנה לו כל התבואה מיירי דקני ליה רשותא בלא מדדיה דקתני נמי מחנ' (פד:). משך ולא
מדד קנה ועוד דלכרנה הוי ליה לפרוכי ממתנתין דקתני בדיחא משך ולא מדד קנה דלילי התם לא מדד כלל ואפי' הכי קנה ועוד שיהיה
סמין הין אני מוכר לך אפי' אם מדד לו הין ב"ב לוגין לא קני לשמואל עד דאמר בדיחא הין ב"ב לוג בסלע אני מוכר לך: **בדאמר**
רב כהנא. נחמיהל נחמיהל: **שנתוס הין כהן.** של קדש עד כאן לפי עד כאן ללכס כלומר סימנים למנות חצי
ההין לפר ושלישית ההין ללוי ורביעית ההין לכבש יין: **השוכר את הפועל.** ונתן לו שכרו עכשיו בניסן כדי לעשות עמו בגורן: **היום**
בדינר. כלומר כל יום של ימות הגורן בדינר ונתן לו עכשיו ל' דינר ל' דינר ימי הגורן. ולא גרסינן מהוים בדינר כפי רבנו חננאל:
ולגורן

אמו פשתן בשלישי רכרכי מי לא עבדי ד"ה. בשלמא אי מוקמינן
רישא בשלישי וזוטר וכן פשתן בשלישי וזוטר וצעינן ביה
בהגבעה משום שאין דרכו במשיכה כלל אלא שאל דברים אע"פ
שדרכן בהגבעה נקנית נמי במשיכה
רכרכי אמאי פשתן אינו נקנה אלא
עד שיטלטלו דהיינו בהגבעה והא
אורחה במשיכה כיון שהוא בשלישי
רכרכי: **ראשון ראשון קנה.**
פ"ה דלא מלי למיפרכ' מסיפא דקתני
ברשות לוקח כיון שקבל עליו מוכר
קנה דהיכא לאוקומי כשנחמיהל
המדה ואין נראה לר"י דלא מלי למימר
דליירי כשנחמיהל המדה דל"כ ליתני
בה"ה כנא דסרסור ולמני כרה"ר
ונחלר שאני של שניהן וברשות לוקח
כו' ומיור לא נחלר ליה למיפרכ' מסיפא
כיון דמלי פריך מרישא:

בדאמר רב כהנא שנתות הין
ברין. תימה תימה לרכינו
מיס והלא לא רב כהנא אמר אלא
משנה היא כפ"ק דמדות (מחמת דף פד:)
ואר"י דפ"י המעלות יין (שם דף פח:)
מן סיד כדי לעשות אנדיפי ומפרש
רב כהנא (שם פ"ה) מאי אנדיפי
שנתות דמתן שנתות הין כהן כו'
הלכך מצינ הכא רב כהנא דאשמעי'
דאפילו במדות של חול עושין ולכן
מיחייב המוציא סיד כשיעור לעשות
כו' שנתות אכל ממתנתין דמנחות לא
חזין שיש שנתות אלא במדות של
קדש: **דינר ד"ה כו'.** נראה דהא דמתן בצינור
נכך (ג"מ דף סה.) מרבין על השכר ואין מרבין על המכר האי
דשרי להכרות על השכר כגון שוכנם מיד למח דהיום דבעינן
אחר לא שרי להכרות דמיחייב נטר בדאמרין הכא:
לך

משיכה אלא הגבעה משום דלא הוי רכרכי אלא זוטר: אמו פשתן בשלישי רכרכי מי לא עבדי כשאני פשתן דמשמטי א"ל רבינא לרב אשי ת"ש (ב) בהמה גסה נקנית במסירה והדקה בהגבהה דרכי ר"מ ור"ש בן אלעזר וס"א בהמה דקה במשיכה והא בהמה דקה דכר הגבעה היא וסנו חכמים במשיכה.
ומשנה היא כפ"ק דקידושין. ומדרבנן קפידין דבהמה דקה מיקניא נמי במשיכה ואע"ג דבת הגבעה היא: **דסרסא.** מסחרת ומתדבקת בגרילה
בקרקע ולא אפשר בהגבעה כי אם בקושי הלכך אורחה במשיכה. ורבינו חננאל פירש דקרבא שורעת מלשון שרץ נעל (גמרא ד"ה):
כור בשלשם אני מוכר כ"ה. דכ"ה היה לו למעשה כנגד דמי הכור ולא נתחין שיהיה זה קונה פחות מכור ולא יומר מכור אלא כור כמלואו
מקנה לו לא פחות ודאי יותר הלכך (ו) אם משך ואפ"י שפסק ואפילו ברכות לוקח ובעליו של לוקח לא קנה עד שיהא הכור מדוד כולו דהבא
מדדיה מעבכא הואיל והקפיד במכירה פחות מכור ויותר מכור ומשום הכי יכול לחזור בו מכל המכירה אפילו כשמדד לו כ"ט שאין חוזר הוא
כל זמן שלא נמדד סאה אחוזה ואפ"י שמשך הכיט שאין אינה משיכה מעליל דכור זה מד מקח הוא ועד דמשך כוליה לא קני כדאמרין בפרק
הזהב (ג"מ דף מו.) דהיכא דמכר לו חמור בפרה וטלה ומשך את הפרה ולא משך את הטלה שניהם יכולין לחזור בהם משום דלא הוי משיכה
מעלייתא ומתנתין דקתני משך ולא מדד קנה היינו כשמתקנה לו כל החבילה כמות שהיא והמדדיה גזוי מילתא בעלמא היא להודיע כמה מכר:
ראשון ראשון קנה. שכל אחד מכירה בפני עצמו היא. ובגין דהיא מדה דלוקח ובסימנא דקני ליה כליו א"י ברכות מוכר ובגין דלמחר ליה
מעיקרא יקנה לך כלך ברכות: **סא שטע.** משום דפרכין מינה טובא כשמעתינ לעיל לא קאמר מייתי: מלחא גירסא זו על העיקר
בפירוש רבנו חננאל איש רומי פ"ה אם הינה המדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה ואע"ג דלא נחמיהל המדה הכא כמא עסקין **בדאמר**
לוי הין ב"ב שלשים לוג בסלע אני מוכר לך וכדאמר רב כהנא שנתוס הין כהן הכא נמי כו'. וכן עיקר דמהיה רישא שייך למיפרכ' (א) ה'ה
דקתני כה דהיה עד שלא נחמיהל המדה למוכר כו' אכל במדה של אחד מהן לא חיישין לנחמיהל המדה אלא ראשון ראשון הנכנס בכליו
של לוקח קנה לוקח דאפי' בחצי מדה שהיא חסירה ואין ידוע כמה יש הואיל ולא נחמיהל (א) אין יכול לחזור בו ואע"ג דל"ל כור אני מוכר לך
ביחד או סאה אני מוכר לך ביחד כל שכן הכא דזין ליה כור ומדד כ"ט שאין מלאין שקנה כל מדה ומדה כשנחמיהל וקאשי לתרוייהו.
ופרכין בדאמר ליה הין ב"ב שלשים לוג בסלע אני מוכר לך והיו י"ב שנתות כעין בלעיות יואלץ בדופני הכלי מחוץ לסמינים כיון שמגיע
השמן או הין בכל בלעיות ידוע שיהיה לוג וכו' שנגיע לבלעיות נחמיהל המדה קרינא ציה ודמיא ממש לכור בשלשים סאה דאמר אני
מוכר לך דקנה כל סאה וסאה ה"ג כל לוג ולוג קני כשמגיע לסמין. ורישא דקתני חילוק בין נחמיהל ללא נחמיהל נהי נמי דמייר
כמו בסופא בדאמר ליה הין ב"ב לוג בסלע אפי' הכי לא קני לוקח ראשון ראשון המגיע לסמין בכיוון דבמה שאניה של שניהן עסקין
והוא רוצה למדוד ולמלאותה כולה הרי היא מושאלת לו עד שיגמור את מדדתו דלא היא שאולה ללוקח עד שתחמלא כדפרשית לעיל (פד:).
דעל מנת כן שאולה שניהן זה למדדיה וזה לקחתה משתמלתא לפסכה ככליו או ברכות. והאי דקפידין בפסחים שלנו מסיפא דקתני ברכות
לוקח כיון שקבל כו' לאו פירכא היא כלל דהתם כשקנה לו כל התבואה מיירי דקני ליה רשותא בלא מדדיה דקתני נמי מחנ' (פד:). משך ולא
מדד קנה ועוד דלכרנה הוי ליה לפרוכי ממתנתין דקתני בדיחא משך ולא מדד קנה דלילי התם לא מדד כלל ואפי' הכי קנה ועוד שיהיה
סמין הין אני מוכר לך אפי' אם מדד לו הין ב"ב לוגין לא קני לשמואל עד דאמר בדיחא הין ב"ב לוג בסלע אני מוכר לך: **בדאמר**
רב כהנא. נחמיהל נחמיהל: **שנתוס הין כהן.** של קדש עד כאן לפי עד כאן ללכס כלומר סימנים למנות חצי
ההין לפר ושלישית ההין ללוי ורביעית ההין לכבש יין: **השוכר את הפועל.** ונתן לו שכרו עכשיו בניסן כדי לעשות עמו בגורן: **היום**
בדינר. כלומר כל יום של ימות הגורן בדינר ונתן לו עכשיו ל' דינר ל' דינר ימי הגורן. ולא גרסינן מהוים בדינר כפי רבנו חננאל:
ולגורן

או רבנו מפרש דהקדוש הוא
מחבר: ד"ה מלחא ודקא
לוקח ואל דלא אורחה
בהגבעה ומיני דהתם ח"ה
במשיכה משום דסרסא ופי'
דש"ס:

